

ኢህአዴግ ከዳኩክ በረሀ እስከ ደጀን

ጊዜው አየረዘመ ሲሄድ የምናስታውሳቸው ድርጊቶች ያሳለፍንባቸው ቦታዎች ወቅቶች ይረሳሉ።

ዛሬ ተገናኝተን እንደምናወራው ቀላል አይሆንም ፤ ምስክሮች እየጠፉ ይሄዳሉ ። አሁን ላለንው ለተሳተፍንበትም ሆነ ለልተሳተፍንበት በተገናኝንበት ወቅት እያነሳን ስናወራው የሂሊና መዝናኛ ወገኞችን ነው ። ከዚህ በላይ ግን ትምህርት ተማርንበት ብዬ ለማለት ግን ያስቸግረዋል። የሚያስታውሰደ ነገር ቢኖር 1973 ዓም የኢህአዴግ ሰራዊት በክፍተት ደረጃ በተበተነበት ወቅት ወደ ማህል አገር በዛ ያሉ የሠራዊቱ አባሎች ገብተው ነበር። ከነዚህም መካከል ጥቂቶቹ አንድ ቀን በአዲስ አበባ ከተማ አራት ኪሎ ህብረት ሆቴል ውስጥ ቁጭ ብለን ቡና እየጠጣን ያሳለፍነውን ስናወራ ቆየንና ወደ መጨረሻ ላይ አንዱ ከማህላችን << መቼም ተማርን >> ብሎ አስተያየቱን ሲሰጥ እንግዳ ቀበል አድርጎ አተኩሮ እየተመለከተው << ለመቼ? >> ብሎ ሲጠየቀው ሁላችንም ሰቀን ቀላልደን ተለያየን።

አሁንም ምናልባት ለዓ ትምህርታዊ ብለን ባንወስደውም ፤ ለሚቀጥለው ትውልድ ትምህርት ይሆናል። መጨው ትውልድ ስህተት የተሰራውን አርም ትክክል የተሰራውን አጠንክሮ እንዲገፋበት ይረዳል።

በሀገሪቷ ዲሞክራሲያዊ ስርአት ሰፍኖባት ፦ ህዝቡ በዲሞክራሲ በእምነት በፍቅር መተሳደር ሲጀመር ፖሊቲካውና አስተዳደሩን ለጥቂት ባለሞያዎች ሲቃወሙ ልጆች እንደ ተስፋዬ ደበሳይ ፤ አብዱሳ አጋ ፤ ቼጉቤራ፦ ኔልሰን ማንዴላ ፤ ማህተመ ጋንዲ ፤ እሆናለሁ የሚለውን ቀይረው እንደ ቢል ጌት ፤ እሆናለሁ ብለው ማሰብ እስኪጀምሩ ትምህርታዊ ይሆናል። በዚህ አጋጣሚ የተቻለቸውን ጽሁፍ ያበረከቱትን ክፍሉ ታደሰ (The Generation) እና ያ ትውልድ በአማርኛ ፤ ተራሮችን ያንቀጠቀጠ ትውልድ ፤ እሰየው አበጃችሁ ጨምሩበት አላለሁ።

ስድስት ሚሊዮን አይሁዶች ያለቁበት the holocost ብዙ ትዕይንተ (movies) ተሰርተውበታል፤ ብዙ መጻሕፍት ተጽፈውበታል። የአገራችን አብዮት በስታስቲክ የተያዘ ስድስት ሚሊዮን ህዝብ አለቀበት ባይባልም በጣም ብዙ ህዝብ አልቆበታል፤ በየሐገሩ ተሰደዋል፤ ወጣቶች እንደ ሾላ ረግፈዋል። ከነዚህም ከአዲስ አበባ አስር ቤት ከነበሩት ወጣቶች ውስጥ ደርግ በድሮው ኢላማ መተኮሻ አካባቢ አስር ኪሎሜትር ከመሀል ከተማ ርቀት ብረት ፋብሪካ ከመድረሱ በፊት በሚገፀው ተራራጽ ስር የረሸናቸው ከ5000 በላይ ናቸው ። ከነዚህም ምስክር የሚሆን ከርሸናው ያመለጡት ውስጥ ቦገን እና ማርቆስ በይህይወት ምስክሮች ናቸው። በቀይ ሽብር በየመንገዱ እየተገደሉ ተጥለው አስከሬናቸውን እንዲያነሳ ተከልክሎ ለመቀጣጨ ይሆናል እየተባለ አስከሬናቸውን ጸሃይ ላይ ተሰጥቶ የዋለው በየክፍሉ ሀገሩ ከተሞች ያለቁትን ቤት ይቁጠረው ብዬ ለታሪክ ፀሀፊ አተወዋለሁ።

በዚህ ትንሽ ጽሁፍ እስከዛሬ ድረስ የምናውቃቸውን ጀግኖች ሁሉ የሰሩትንና ያደረጉትን ማቅረቡ አስቸጋሪ ይሆናል። ሆኖም የተቻለውን ያህል ከዚያም ከዚህ ማቅረቡ በጊዜው የነበረውን የተዘበራረቀ ሁኔታ በዜና መልክ ማካፈል ትምህርታዊ ይሆናል ብዬ አምናለሁ።

ለዲሞክራሲ፣ ለህዝብ ስልጣን ካበረከቱት ውስጥ የነደጃዝማች ታክለ ወልደ ሃዋርያ በጣሊያን ወረራ ወቅት በአርበኝነት የተሞገጉትን አርበኞችን የብዙ ህዝብ ፊርማ ሰብስበው ኢትዮጵያ የሚያስፈልጋት የሪፓብሊክ አስተዳደር እንጂ የዘውድ አምባገነናዊ መንግስት አትፈልግም ብለው ለተባበሩት መንግስታት (League of Nations) የላኩ፤ 1953 ዓም btaheሳስ ግርግር የሃይለ ሰላሴን መንግስት ለመጣል ከተሞገጉት ጄነራል መንግስቱ ንዋይ ፣ ገርማሜ ንዋይ፣ ኮረኔል ወርቅነህ እና እንዲሁም ሌሎች የክብር ዘበን ሰራዊትና ፤ ሌሎችም በየጊዜው ያደረጉትን አስተዋጽዖ ልንዘነጋው አይገባም።

አሁንም በደረሰንበትና ባሳለፍነው ትውልድ ከወደሒላ የሃይለሰላሴ መንግስት እስከ አሁን ባለንበት ወቅት ትግሎች ተካሂደዋል። ብዙ ጀግኖችም ተወልደው አድገው በቅን ልቦና በጀግንነት ተሰውተዋል።

ትግሉ በጥቁት ሀዘብ በየቦታው ብቅ ጥልቅ ከማለት አልፎ እየረቀቀና አገር አቀፍ እየሆነ በድርጅት ተቀናባብሮ ተካሂዶአል ።
ከድርጅቶችም አንዱ ብዙ ሀዘብ ያቀፈው ኢህአፓ ነበር። ኢህአፓ ከፍተኛውን የወጣት ክፍል ሰራተኛውን ፤ አርሶ አደሩን ፤ ወታደሩን በተለይ የአየር ወለዱን ክፍል ያቀፈ ድርጅት ነበር።
የኢህአፓ ሰራዊት (ኢህአሠ) ከዝቅተኛው የኢትዮጵያ መሬት ከዳሉል በረሀ እስከፍተኛው የሰሜን ተራሮች በነራስ ደጀን ላይ ተንቀሳቅሶአል፤ ተዋግቷል፤ ብዙ መስዋዕትነት ከፍሎአል። የነጻነት ተስፋ ችግሩን አብርቷል፤ ባንዲራውን አውለብልቦአል። ዛሬ ይህ ድርጅት ከጠረፍ እስከ ጠረፍ፤ ከዳሉል እስከ ደጀን ተስፋፋቶ የነበረ ትግሉን አቀናባብሮ የመራ፤ ምን አኮላሸው? who dropped the ball የሚለው ለብዙ ሀዘብ እንቆቅልሽ ነው።
ምናልባት በቁጥር ይህን ያህል ታጋዮች አስረክበንህ ነበር ፤ ምን ሰሩ፤ ምን አበረከቱ፤ የት ደረሱ፤ ምን ጠፋ፤ ምን ስህተት ተሰራ ብሎ የሚጠይቀው ማነው ብንል መልሱን ማግኘት ያስቸግራል ። ሆኖም ጠያቂው አሁንም ወደፊትም ሀዘብ ነው ትውልድ ነው መልሱን የያዘ ሁሉ ወደፊት እንዲሟቀር ተስፋ አለን።

ይቀጥላል